

Беседа Хорепископа Николаја на празник Успенија Пресвете Богородице у манастиру Светог Николаја Мириликијског у Лозници.

У име Оца и Сина и Светога Духа.

Данас је велики празник хришћански, драга браћо и сестре, празник Успенија Пресвете Богородице.

У Цркви Православној, у Цркви Божијој и код нас православних хришћана много је чуда Божијих, много је тајни Божијих.

Данас славимо Успеније Пресвете Владичице наше Богородице, чудесно и славно и данас се откривају многе тајне. Наиме, још пре неколико дана него што ће се догодити ово чудесно Успеније Мајке Божије, Њој је јављено, јавио јој се свети Архангел Гаврило, Њен заштитник и Анђео чувар и служитељ Њен, јавио јој је да ће Она уснути. Предао јој је једну палмову гранчицу, чудесну палмову гранчицу као символ победе.

Ми православни славимо многе светитеље Божије и главна је слава њихова дан њиховог упокојења, дан њиховог уснућа. Како лепа идивна реч, охрабрујућа реч, радосна реч – Успеније. Онај ко је уснуо, онај ће се и пробудити, онај који је уснуо, онај ће и васкрснути. Чудесно је све ово.

Мало је речено и мало је написано у Светоме Писму о Пресветој Богородици. Велика је тајна живот Њен и сва чудеса, чудесан живот Њен и велика је слава Мајке Божије. Неко од светих је рекао да је Господ Цркви Својој подарио велики дар, чудесни дар – подарио је Пресвету Мајку Своју, Пресвету Богородицу Цркви Својој – да Је славимо, да јој се дивимо, да јој се молимо, да славимо Ону Коју је Бог прославио више од свих земаљских бића. А каже се за Пресвету Богородицу да је Она била најчистије људско биће, чиста од греха, Једина – Једина чиста срцем и чиста душом и која никад није ни једном помишљу Својом Бога изневерилаи нити покретом срца

Свога ка било чему земаљском, ка било чему страсном и грешном. Она Која је славнија од Херувима и Она која је неупоредиво славнија од Серафима, Пресвета наша Владичица Борородица.

Ми православни је славимо, јер је Бог прославио највећом славом којом се може људско биће прославити. Ми православни се Њој молимо, јер Она има велику силу и велику моћ од Бога добијену и Она заступа род људски пред Престолом Божијим. Ми је и волимо и приносимо на дар своје молитве и своју малу незнатну љубав по моћима својим Њој Која је сва, сва горела пламеном љубављу према Богу и ближњима и уопште према свим, свим створеним бићима, Пресвета Владичица наша Богородица најславнија, најпрослављенија.

Али, каже се тамо да, и свети Оци говоре о томе и Свето Писмо говори, и свети Оциуче и ми смо све то спознали, читајући о Њој, молећи се Њој. Познали смо ону тајну коју је открио свети Симеон Богопримац када је рекао да ће Њој мач пробости душу. Да, да, страдала је много Пресвета Богородица. Велику је љубав имала и много је страдала. Тако је то код нас православних. Велику је муку имала и искушења и велики је бол био у срцу Њеном и велика туга. И увек је страдала Пресвета Богородица. Прво је било страдање када је Она требала да роди Божанскога Младенца Господа Христа није било места у гостионици, ушла је у овчарску пећину и ту је родила Богомладенца Христа и у јасле Га положила. Али Њој је Бог открио, Њој је Бог открио све ове тајне које је донео свети Архангел Гаврило и Њој благословио када јој је јавио да ће родити Богомладенца Христа: *"Благословена си ти међу женама и благословен је плод утробе Твоје."* Тако је Она била благословена и прорекла је да ће је блаженом звати сви нараштаји. И ми је блаженом зовемо и славимо је. Ми је православни славимо и волимо.

Њу на првом месту не воле јеретици, јер их је Она посрамила, изобличила живом вером у живога Бога и славом Својом коју је од

Бога добила. Не воле је јеретици, не воле је они који су скверног живота, јер их Она Својом чистотом изобличава и посрамљује, не воле је непријатељи Сина Њена и непријатељи Божији, јер их Она славом коју је од Бога добила поражава.

Тако ми славимо Пресвету Богородицу, Њено славно Успеније. Она је била на земљи славна, на небу је још славнија. На земљи је била моћна, на небу још моћнија. Чудесно је било то – свети Архангел Гаврило јој се јавља и подари јој једну палмову гранчицу као символ победе, коју су свети Апостоли, када су је дивним песмама и химнама испраћали кроз Јерусалим и отпустили до врта Гетсиманског где је Њено свето и пречисто тело било положено у гроб Њених светих родитеља. Све чудесно, све славно, све тајанствено, али се и све открива. Сви ови догађаји, кроз смрт Своју, кроз Успеније Своје Пресвета Богородица је открила о Себи, о Свом животу и нама православнима хришћанима открила тајне, тајне Светог Јеванђеља, тајну нашег постојања и смисао нашег постојања овде на земљи. Много је патила и спада у највеће мученике, највеће мученице који су уопште били овде, овде на земљи живели и славили Бога и својом крвљу, својом крвљу запечатали веру своју. Много је патила, много је страдала зато што је велику љубав имала. Тужно је срце Њено било, али та туга, кажу свети Оци, је крсноваскрсна и радоснотворна. Из те туге извире и радост и радост крсноваскрсна. Ето, сви ми страдамо, сви смо ми гоњени као православни хришћани, сви по мери вере своје и по мери љубави своје према Богу. А Она је све то имала у највећој мери. Зато је највише страдала. Зато је и велику славу задобила и велику моћ Божанску задобила да помаже свима нама и да нас заступа пред престолом Божијим.

Многе су Јој песме и химне испеване, многи храмови су јој посвећени, дивни и предивни у којима се данас Она прославља и служба Јој се света служи.

Ми православни хришћани се радујемо, радујемо се са свима Светима и са свима православнима хришћанима, радује се Црква небеска, радује се Црква земаљска – слушкиња Божија која је изговорила оне чувене речи: *"Ево слушкиње Господње, нека Ми буде по речи Твојој."* И која је исто тако изговорила оне чудесне речи: *"Што год вам рече, учините. Што год вам заповеди, учините."* То је рекла светим Апостолима у Кани Галилејској на свадби, на свадби када је заповедила и пренела ту благовест светим Апостолима што год вам рече, што год вам заповеди – испуните, што год вам рече – учините. Све је то заповеђено и нама. И ми то смирено прихватамо, смирено прихватамо и по моћи својој испуњавамо; желимо да све то испунимо, да испунимо све заповести Светог Јеванђеља по могућности својој као што је Она испунила, да задобијемо силе небеске и небеске врлине као што је и Она задобила. Она је предводник свих православних хришћана – прва је хришћанка, прва слушкиња Господња, а на небу – Небеска Царица – Небеска Царица најславнија од свих.

Ето, ми се радујемо и овом празнику. Велики број вас се причестио, велики број вас се данас радује заједно са свима нама и сви се радујемо. Радује се и овај манастир, радује се и Црква Божија, јер је пет новопострижених искушеница пострижено, пострижено и оне су сада монахиње. Оне су сада слушкиње мајке Божије. Оне су монахиње и треба да подражавају у смирењу Пресвету Богородицу, у чистоти Њеној, да задобију и оне (монахиње) које су синоћ пострижене, да задобију свете небеске врлине, да задобију свете небеске силе. Да овде живимо – како? Као што је живела и Пресвета Богородица. Да смирено и без роптања подносимо све муке и сва искушења. Да тако, славећи Бога овде, са Свима Светима, ако Бог да, са Пресветом Богородицом, да Га слаavimo и тамо у Царству Небеском – Једнога Бога у Три лица – Пресвету Тројицу: Оца и Сина и Светога Духа кроз све векове и сву вечност. Амин.

Бог вас благословио, свако добро даровао. Срећан празник, срећна слава свима.